

kan være bekendt, med en ordentlig forbrugerpolitik bag.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg tror, man må erkende, at der er to forskellige syn på denne sag. Det, der har været regeringens synspunkt, er, at det ikke er rimeligt, at man sætter de begrænsninger på, som Socialdemokratiets ændringsforslag lægger op til, for så vidt angår indføjelser af det her absolutte loft, for det vil betyde, at de eneste omkostninger, som en kreditor kan få dækket, jamen det er de omkostninger, der højst kan udgøre de 400 kr., til rykker- og inkassogebyrer. Alle andre alle andre rimelige og relevante inddrivelsesomkostninger vil ikke kunne blive dækket, såfremt Socialdemokratiets ændringsforslag bliver gennemført.

Kl. 16.55

Det vil jo medføre, at de penge så skal findes et andet sted. Med andre ord må kreditor sørge for, at indtjening til at dække de omkostninger kommer igennem på den almindelige forretning, og det vil på direkte meget klart dansk betyde, at folk, der betaler til tiden, der betaler enhver sit, kommer til at finansiere de yderligere omkostninger, som de dårlige betalere, de, der spekulerer i ikke at betale, ikke skal betale ekstra, fordi Socialdemokratiet mener, at uanset hvor meget du blæser på at betale det, du skylder, er 400 kr. maks. det, du må have i udgift.

Jeg må blankt erkende, at jeg har svært ved at forstå, at Socialdemokratiet på den måde holder hånden over de få, der ikke kan finde ud af at betale til tiden. Det, der var regeringens hensigt med lovforslaget, var jo netop at sørge for, at for så vidt angår de gebyrer, som ikke er omfattet af det almindelige absolutte loft på de 400 kr., fik vi fastsat nogle retningslinjer og også dér fik fastsat et loft, der gjorde, at rimelige og relevante inddrivelsesomkostninger blev dækket.

Det er ret og rimeligt, at det er de dårlige betalere, der selv betaler disse omkostninger, men vi ville gerne have haft reguleret det område. Og jeg skal da beklage, at det ikke har været muligt at nå en forståelse i Socialdemokratiet for, at det må være den fornuftige måde at gribe det her an på.

Det her var diskussionen omkring ændringsforslaget. Vi har da stadig væk selvfølgelig forhåbninger om, at der er et bredt flertal i Folketinget, der vil bakke op om lovforslaget som helhed.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg synes egentlig, at ministeren glemte at svare på det, jeg faktisk spurgte om, og det var, om ministeren kan bekræfte, at det EF-direktiv, der ligger til grund for det her lovforslag, kun vedrører erhvervsdrivende.

Her har man så fra regeringens side valgt at sige: Ups, vi vil også godt give almindelige forbrugere nøjagtig den samme morarente. Ups, vi vil godt give selv samme forbrugere en mulighed for, at de også kan komme til at betale det mere i forhold til øvrige gebyrer.

Det er ikke en del af EF-direktivet, det er en beslutning, regeringen har taget, og det er det, vi reagerer på. Vi synes, det havde været rimeligt, om man fra ministerens side, fra regeringens side havde valgt at sige: Det her er at gennemføre EF-direktivet, det vedrører de erhvervsdrivende, det er vi helt enige i. At forbrugerne lige pludselig skal tages med ind fra regeringens side og have en så klækkelig forringelse, synes vi ikke er rimeligt.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil meget gerne bekræfte over for fru Lissa Mathiasen, at det er klart, at det her lovforslag er mere omfattende end det, som EF-direktivet pålagde os.

Grunden til, at vi har ment, at det var relevant at inddrage andre aspekter i lovforslaget end det, der måske strengt taget var nødvendigt, er, at vi lever i en verden, hvor det bl.a. er domstolene, der må tage sig af mange af de her sager. Domstolene behandler mange almindelige inkassosager, og der er det altså sådan i dag, bl.a. fordi de ofte afgøres som udeblivelsesdomme, at det vil være meget, meget, meget vanskeligt i den slags sager, fordi der ikke foreligger nærmere oplysninger om, hvad det er for en type aftale, der er indgået, overhovedet at kunne skelne imellem dem.

Det vil helt klart give ekstraarbejde til domstolene, længere sagsbehandlingstid, større bøvl og bureaukrati, og derfor må regeringen afveje: Er 2,5 pct. ekstra oven i en pris værd at betale for at gøre systemet mere enkelt og ligetil og mere klart i forhold til domstolene? Og der mente vi, at de 2,5 pct. var en rimelig og afbalanceret tilgang til også at sikre, at vores domstole fungerer på effektivt vis.

Jeg må erkende, at Socialdemokratiet har en anden holdning til det, og det skal jeg beklage.